CONTRIBUȚIA JUCĂTORILOR LA VICTORIE

Așadar, noua generație de fotbaliști a îndeplinit dorința „veteranilor": a învins echipa Uruguayului și a dăruit astfel fotbalului nostru revanșa pentru anii 0–4 din 1930. Pentru cine a fost la meci sau l-a urmărit pe „micul ecran" este limpede că reprezentativa noastră putea reuși victoria la un scor și mai mare. A avut suficiente situații clare de gol la poarta lui Taibo deși în general se poate afirma totuși că ne așteptat ritmul lent de joc care le convenea oaspeților și pe care acești 1-au și imprimat jocului.

Rezultatul de 1–0, în fața unuia din cele 16 finaliste ale Campionatului mondial de anul acesta, onorează palmaresul echipei noastre naționale, deși a fost obținut în urma unui joc care n-a avut darul să ne satisfacă, nu s-a ridicat la nivelul posibilităților obișnuite ale jucătorilor noștri.

Într-adevăr, analizînd comportarea compartimentelor echipei noastre prin prisma randamentului dat în acest meci ajungem la următoarea clasificare : 1. apărarea ; 2. înaintarea ; 3. linia de mijloc. A fost evident faptul că apărătorii s-au detașat, încă cu scamă, în repriza a doua, că mijlocașii s-au comportat șters din care cauză echipa s-a „rupt" în două, cu tot efortul depus de înaintași, care — totuși, și în aceste condiții — au reușit să amenințe destul de des poarta uruguayenilor.

În poartă, M. IONESCU (nota 8) a inspirat încredere tot timpul. Sobru, atent, sigur, a intervenit cu maximum de eficacitate cînd a fost solicitat. Grație unei asemenea intervenții și a modului cum a efectuat plonjonul (pentru a acoperi cît mai mult din poartă) a respins în repriza a doua mingea șutată de Urrusmendi, care pătrunsese singur în careu. Ionescu a ratat însă o ieșire — tot în repriza secundă —, sărind prea devreme, și numai plasamentul lui Dan a salvat echipa de un gol ușor făcut.

Din linia de fund, POPA (8) — după o primă parte a jocului cu unele greșeli în intervenții și pasaje, mereu precum și cu unele „tanteziî" contraindicate (driblinguri și fente, riscante, în propriul teren) — și-a revenit complet după pauză, făcînd o partidă bună și asigurînd o apărare fermă împreună cu DAN (10) și NUNWEILLER III (9). Aceștia au fost cei mai buni din echipă, din primul și pînă în ultimul minut de joc, respingînd cu regularitate acțiunile adversarilor. Ei au excelat în plasament, în marcaj, în jocul cu capul și în siguranța intervențiilor la balon. Pregătirea fizică foarte bună le-a permis să termine meciul cu rezervă de resurse. MOCANU (7) ni s-a părut mai slab ca de obicei ; a fost depășit în multe faze la început, pentru ca treptat să-și revină și să aducă o contribuție mai mare după pauză.

Cei trei mijlocași folosiți nu s-au ridicat la înălțimea așteptărilor. Toți au fost deficitari ca pregătire fizică. GHERGHELI (7) s-a repliat foarte greu atunci cînd echipa noastră intra în apărare și el era surprins în intercalat în atac. Nu și-a drămuit eforturile, după părerea noastră — în condițiile în care s-a prezentat — n-a făcut un „joc economicos". *La acest jucător se pune în mod serios problema pregătirii sale și prin joc, pentru că este titular în echipa reprezentativă, dar nu și în cea a lui Dinamo (în care n-a mai jucat de cîteva etape).* DOBRIN (4), e drept foarte bun tehnician, a executat cu finețe pase de efect, fente spectaculoase, dar a fost prea lent, cu mică rază de acțiune (într-o zonă foarte limitată pe la mijlocul terenului), a intrat rar în atac (un singur șut...), iar în apărare aproape că nici nu s-a văzut. Ni s-a părut obosit și trebuia înlocuit. „Succesorul" său, D. POPESCU (5), a început bine repriza a doua, dar curînd a... împrumutat nota care l-a caracterizat pe Dobrin : ritm lent. În plus, a manifestat înțîrzieri în pase sau a condus prea mult balonul.

FIRCĂLAB (7+) a fost cel pe care-l știm, dar numai în anumite perioade, cînd a tras de multe ori atacu după el și a servit mingi ca pe tavă", ca în prima repriză. După pauză a fost inegal, s-a descurcat mai greu în fața unui Caetano mai decis și mai prompt în a-i „tăia drumul".

Ne-am așteptat mai mult și din partea lui DRIDEA (7) și în primul rînd ca siguranță și promptitudine în careu, fiind un jucător recunoscut prin „simțul porții". *A fost într-adevăr un „apărător" în lupță cu apărarea masivă și închisă a oaspeților, s-a deplasat des cînd într-o parte cînd în alta, cu scop tactic, dar numai această calitate, evident indispensabilă unui „vîrf", nu-i suficientă. Mai este nevoie și de colaborare cu celălalt „vîrf", de mai multă spontaneitate în careu, de mai multă finalitate.* IANCU (6) la al doilea meci al său în reprezentativă și autor al golului, n-a reușit să rezolve problema celui de al doilea „vîrf de atac". În aceși meci, Comportarea sa nu a satisfăcut, dar considerăm că sînt și circumstanțe atenuante care merită să fie luate în considerare. După părerea noastră el este un jucător „piston" apt să îndeplinească rolul unui „nr. 8 sau 10" retras, cu acțiuni înainte-înapoi. De altfel, așa a și jucat destul de mult, încît s-ar putea spune că s-a deprins cu acest rol. Schimbarea de funcțiuni nu se poate face cu una-două, mai ales la nivel de reprezentativă. Una este să joci așa la Farul (unde ocupă, în ultimul timp, unul din posturile de atacanți centrali) și alta în echipa națională. Iar încercarea nu poate fi încununată de la început cu depline succes. Nu susținem că Iancu este unica soluție pentru atacul lotului nostru. Poate cu timpul să ajungă, printr-o colaborare mai strînsă între antrenorii lotului și ai Farului, un titular de bază în atacul național. Are calități corespunzătoare. Pînă atunci însă mai trebuie pregătit cu răbdare, dezbărîndu-l de driblinguri inutile sau imbunătățindu-i trasul la poartă. Între timp însă, mai pot fi încercați și alții, pentru că „virfurile de atac" rămîs mai departe o problemă a reprezentativei. Cu atît mai mult cu cît nici înlocuitorii lui Dridea și Iancu, DUMITRIU și IONESCU, nu au dat — pentru moment, cel puțin — speranța că pot alcătui un cuplu de încredere. Duminică s-a văzut — cît timp au jucat—că sînt dezavantajați fizic în fața apărătorilor uruguayeni (tocmai în repriza cînd aceștia, ca și ceilalți jucători oaspeți, au fortat jocul și reușitatul, au jucat mai bărbătește). Acțiunile lor în doi n-au avut efect practic și, în plus, au cam izolat extremele noastre.

SORIN AVRAM (5) a alergat foarte mult înainte și înapoi, dar fără randament de atacant (nici un șut la poartă !). A folosit bine de cîteva ori viteza sa, însă s-a pierdut în dribling sau în „întoarceri" ale jocului înapoi.

★

Echipa Uruguayului a prezentat cîteva individualități de valoare, care s-au impus de-a lungul partidei. Dintre acestia notăm pe PORLAN, ALVAREZ, TROCHE din apărare, ROCHA din „mijloc", CORTES URRUSMENDI, PEREZ și SILVA din atac. În general, oaspeții au dovedit o foarte bună tehnică, ritm uniform (cînd însă, inclusiv tactic (în repriza a doua, după care trebuie apreciați mai mult) și forță de șut, cu deosebire de la distanță. „Cuiele" dau balonul, pe care-l fac să alerge mai mult, și știu să ocupe mijlocul terenului, printr-o repartizare judicioasă a oamenilor și printr-o elasticitate destul de pronunțată. De asemenea, subliniem faptul că nu lasă nici un moment spații prea mari între linii.

Petre GAȚU

Arbitrul a avut dreptate. Doi jucători uruguayeni (nr. 13 și 9) erau în ofsaid evident, așa cum se vede și din fotografie.
Foto : **N. IUMITRESCU**

UITE ...POPA, NU E ...POPA!

ALVAREZ și POPA
pe post de montos
desen de Neagu RĂDULESCU

Iancu a fost faultat în careu. Infracțiunea a rămas nesancționată

Foto : **AL. BABIC**

URUGUAYENII-DESPRE NOI... NOI-DESPRE URUGUAYENI...

Cîteva minute după meci... Tema discuțiilor noastre cu ambele tăbere este exprimată în stilu. Să transmitem microfonul — stilou celor 22 de jucători care au început partida de duminică :

TAIBO — portarul Uruguayului : *„Mi-a plăcut colegul de post din echipa română. Îl invidiez în primul rînd pentru statura lui (n.n. Taibo, probabil că știți, este destul de scund). Are intervenții sigure și fiecare gest al lui mi-a arătat că știe să anticipeze intențiile adversarului".*

MIHAI IONESCU — portarul nostru : *„Taibo face parte din categoria portarilor care apără de pe linia porții. Este iute și sare foarte bine pentru înălțimea lui".*

TROCHE — căpitanul echipei Uruguayului : *„Am rămas cu un deplin respect pentru Popa, exemplul căpitanului cu o inimă cît zece. Ah, de-am avea și noi cîțiva jucători cu asemenea dăruire pentru echipă !"*

POPA — căpitanul unsprezecelui nostru : *„Troche a intervenit de fiecare dată spre a calma discuțiile ivite în teren. Am observat că — prin finața și valoarea pe care o reprezintă — se bucură de deplinul respect al coechipierilor. Îl voi reîntîlni oricînd cu plăcere".*

EMILIO ALVAREZ — nr. 3 în formația Uruguayului : *„Știu că nr. 3 din formația română este unul din frații Nunweiller. Și noi sîntem doi Alvarez în lotul uruguayan, dar este vorba doar de o potrivire de nume".*

NUNWEILLER III : *„M-au impresionat deosebitele calități de acroser ale lui Emilio Alvarez. Iar șutul cu care l-a înțins pe Mihai Ionescu mi-a demonstrat că nu degeaba este numit „tunarul" echipei lui".*

FORLAN — nr. 4 : *„Mocanu nu a fost cumva înaintaș ? Are stilul unei veritabile extreme".*

MOCANU : *„Ce mi-a plăcut la Forlan? Cum centrează".*

GONCALVEZ — nr. 5 : *„Hulfii români știu ce înseamnă acoperirea mijlocului terenului. Ei se deplasează necontenit. Spre finalul meciului mi s-au părut în scădere de suflu...".*

În ușa cabinetului Omar Borrat — antrenorul uruguayenilor — își spune părerile despre joc...

GHERGHELI : *„Prin tenșiunea de pase, uruguayenii ne-au pus de cîteva ori la grele eforturi pentru a putea reintra în posesia balonului. Unul dintre dirijori a fost Goncalves".*

CAETANO — nr. 6 : *„Cred că Ian, împreună cu Nunweiller III au fost cei mai buni jucători ai României. Dan sare bine, la timp și fără echivoc. A salvat cu siguranță mingi grele".*

DAN : *„Furtătorul tricoului nr. 6 de la uruguayeni a efectuat cîteva deposedări de balon de o precizie rar întîlnită".*

DOUKSAS — nr. 7 : *„Deși a jucat cu intermitențe, Fircălab mi-a părut cu voința de a redobîndi cea mai ridicată formație românească. Cursele lui au o spectaculozitate ce se aplaudă instantaneu pe marile stadioane ale lumii".*

PIRCĂLAB — nr. 7 stăpînește balonul fără nici un efort. Nu s-a angajat însă în cursa de șut, deși are și putere lui de pătrundere.

URRUSMENDI nr. 8 : *„Eu am jucat mai mult pe extremă și am avut destule momente de răgaz spre a urmări partenerii de meci. Dridea știe ce trebuie să facă, își cunoaște meseria de virf de atac".*

DRIDEA — nr. 11 : *„În repriza a doua, jucătorul cel mai viu, cel mai energic din atac a fost Urrusmendi".*

SILVA — nr. 9 : *„Purtătorul tricolului nr. 9 din echipa română a făcut o mare risipă de energie. A greșit milimetric la două mingi favorabile. Dacă marca, probabil că juca cu alt moral".*

IANCU : *„Cred că Silva a fost mult preocupat de jocul combinativ".*

ROCHA — nr. 10 : *„Dobrin m-a încîntat uneori prin execuțiile tehnice. Ar cîștiga mult dacă ar efectua aceste execuții cu și mai mare viteză și în alergare, fără să oprească jocul".*

DOBRIN : *„Spun drept, am dorit așa de mult să joc bine încît nu prea am avut timp să-i văd pe ceilalți".*

ESPARRAGO — nr. 11 : *„Are viteză nu glumă, Sorin Avram. A alergat cît o extremă și un fundaș la un loc. Ere normal să obosească la sfîrșit".*

S. AVRAM : *„Foarte tehnic, extremul stîngă uruguayan. A căutat mult intrările pe centru și poate din cauza asta n-a terminat cu succes incursiunile". Pentru final, cuvîntul antrenorilor.*

ONDINO VIERA : *„Românii au jucat așa cum mă așteptam: cu toată ardoarea pentru un rezultat favorabil. Au fost momente de joc bun, datorate mai ales echipei române, acțiuni care au străluci prin viteză și spontaneitate și s-au înregistrat în special în prima repriză. La noi a fost evidentă încă o neomogenizare a formației. Trebuie s-o obținem în meciurile care ne-au rămas pînă la 11 iulie, cînd vom deschide Campionatul mondial în compania Anglieî".*

ILIE OANĂ : *„Băieții noștri au luptat mult pentru o performanță prețioasă pălmaresului reprezentativei A. Am avut în față un adversar valoros, care ne-a pus multe probleme, mai ales în apărare, dar dacă nu întîlnești echipe cît mai puternice nu poți progresa. Trebuie să ne continuăm programul cu asemenea partide".*

Declarații culese de EFTIMIE IONESCU

SATISFACȚIE PENTRU IUBITORII FOTBALULUI

Din tribună

Faptul că arbitrii greci n-au putut sosi la timp a pus în mare încurcătură pe oficialii federației noastre. Pînă la urmă, însă, a fost găsită o soluție : arbitrii români, care figurează pe lista anunțată la F.I.F.A. Și cum federația n-a avut altii la dispoziție, au fost delegați Al. Pîrvu, A. Rădulescu și N. Mihăilescu. *Numai așa se explică, deci, prezența pe tușă a lui Mihăilescu, care este suspendat de Colegiul central de arbitri în urma arbitrajului prestat la meciul Steaua — Rapid.*

Au fost „voci" care au susținut că Mocanu, în prima repriză ar fi trebuit sancționat cu 11 m pentru henț în careu. În împrejurări asemănătoare însă (Mocanu se afla în cădere, căutînd să joace mingea cu piciorul), regulamentul de joc ține seamă de ELEMENTUL INTENȚIONAL și prevede sancțiuni (cu lovitură de la 11 m) numai în cazul cînd „mîna lovește balonul" (deci există această intenție) și nu cînd „balonul lovește mîna", cum a fost în cazul lui Mocanu.

A fost interesantă așezarea pe teren a jucătorilor uruguayeni. În spatele liniei de fundași **(Forlan — Goncalves — Emilio Alvarez — Caetano)** a acționat un „liber" — **Troche.** La mijloc s-au plasat **Douksas** și **Rocha,** iar cu vîrfuri au funcționat (cu dese schimbări de locuri) **Urrusmendi, Silva** și **Esparrago.** Cu mici modificări, acest dispozitiv a fost aplicat și după schimbările survenite în formație. Ideea tactică însă n-a fost prea conturată. „Fundașul mătură" **Troche** a acționat în momentul în care echipa sa era în apărare ; cînd se afla în atac, **Troche** trecea pe linia fundașilor, în locul lui **Goncalves,** care avansa în linia de mijloc. Un lucru a fost însă, precis : oaspeții au acoperit bine mijlocul terenului, pe care l-au și controlat după pauză, datorită spațiilor mici dintre „compartimente" și deci grație unei repliri mai ușoare.

Cu partida de duminică, cîțiva dintre jucătorii noștri și-au mărit numărul prezențelor în prima reprezentativă. Astfel, **Nunweiller III** a îmbrăcat pentru a 29-a oară tricoul național, **Popa** pentru a 27-a, iar **Pircălab** pentru a 24-a oară (în aceste cifre nu sînt cuprinse unele partide neoficiale, cum au fost cele cu echipele olimpice ale Cehoslovaciei, Ungariei și Iugoslaviei sau cu R. P. Chineză).

Celor trei jucători le urăm multe selecționări înainte, iar colegilor din urma lor... să-i ajungă.

Să mai notăm două lucruri, esențiale după părerea noastră :

1. Nunweiller III *a executat perfecționat atacul prin alunecare,* pe care-l folosește cu tot *mai multă promptitudine și — mai ales — corectitudine.* Duminică, am văzut apărînd un adevărat „picior salvator" în situații foarte dificile pentru echipa noastră, atacul „la om" fiind executat în cele mai regulamentare condițiuni.

2. Dan Coe dovedește, în orice condițiuni, *dexteritate în interpunerea în traiectoria mingii.* Multe mingi s-au oprit astfel, în capul, pieptul sau piciorul lui Dan.

Pircălab a fost în dificultate în repriza a doua pentru că adversarul său *Caetano a „ghicit"* antidotul și l-a stopat de multe ori, nemailăsîndu-l să-și facă obișnuitele curse și să centreze cum numai el știe. Deci, la acest jucător se pune problema unei variații în joc, în raport cu comportarea adversarilor direcți. În același timp (pentru că numai el singur nu poate întotdeauna) se cere și o mai mare atenție din partea colegilor săi în ceea ce privește modul cum trebuie jucat. E drept că Pircălab se descurcă și atunci cînd primește mingea la picior, *dar ii convine mai mult să i se trimită mingea la înlănire, să fie lansat. Și acest lucru s-a văzut de atîtea ori pînă acum.*

Oricît de curios ar părea, dar fundașul nostru **Popa** și-a scos în evidență calitățile și forma tocmai în repriza în care a avut un adversar mai bun, mai iute **(Domingo Perez).** În această parte a meciului, căpitanul echipei noastre s-a plasat corect, a intervenit prompt și a „servit" mingi utilizabile mijlocașilor ca și înaintașilor, pe lîngă faptul că s-a intercalat în atac, cu mai puțin succes, e drept, dar util.

Cum s-a șutat la poartă

Pentru a da o imagine mai fidelă a situațiilor de poartă ale celor două echipe în partida de duminică, am întocmit, pentru cititorii revistei, schemele de mai jos.

ÎN REPRIZA I-a jucătorii români au expediat 10 șuturi — patru pe spațiul porții **(Dridea** două, și **Iancu** două, — din care unul a fost gol), iar șase în afară **(Dridea** două, **Iancu** două, **Dobrin** și **Popa).**

Uruguayenii au tras numai șapte șuturi. În schimb, ei au „găsit" poarta de cinci ori prin **Caetano, Silva, Alvarez, Forlan** și **Urrusmendi.**

ÎN REPRIZA A II-A am înregistrat opt șuturi la poarta apărată de **Taibo** — șase pe spațiul porții **(Iancu** trei, **Ionescu, Pircălab** și **Dumitriu)** și două în afară **(Dridea** și **Ionescu).**

Oaspeții au șutat, de data aceasta, de nouă ori, — cinci în spațiul porții **(Rocha, Esparrago, Urrusmendi** — două, **Cortes)** și patru pe lîngă poartă **(Cortes).**

Aceste grafice atrag însă atenția, în mod deosebit, prin două lucruri :

1) Înaintașii noștri au căutat să concretizeze, în majoritatea situațiilor de gol, din interiorul careului de 16 metri, adică de acolo unde spațiul era mai aglomerat. Jucătorii uruguayeni, în schimb, sesizînd că se poate trece greu prin dispozitivul nostru de apărare, au șutat foarte mult de la distanță.

II) La finalizarea acțiunilor de atac ale echipei noastre a participat un număr relativ mic de jucători. Dacă excludem pe **Ionescu** și **Dumitriu,** introduși în joc către sfîrșitul reprizei a II-a, singurii care au tras la poartă au fost **Dridea, Iancu, Pircălab, Dobrin** și **Popa** — ultimii trei cîte o singură lovitură. Din acest punct de vedere, oaspeții ne-au fost superiori, în sensul că toți atacanții au fost prezenți la finalizare, inclusiv **Alvarez, Caetano** și **Forlan,** care aveau sarcini defensive.

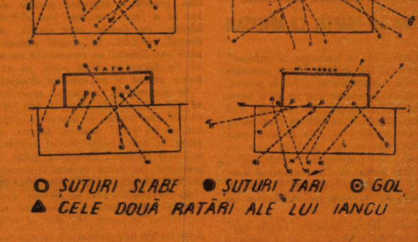

○ ȘUTURI SLABE ● ȘUTURI TARI ◎ GOL
▲ CELE DOUĂ RATĂRI ALE LUI IANCU

Un moment de dificultate la poarta noastră a fost prompt rezolvat de C. Dan (nr. 6) care-și manifestă bucuria pentru reușita intervenției.
Foto : **D. LAZĂRESCU**

ARBITRAJUL MECIULUI

Arbitrajul meciului România — Uruguay a fost prestat în condiții neobișnuite. Brigada de arbitri greci, care urma să conducă acest joc, nu a realizat în condiții bune legăturile aeriene, astfel că a sosit la București, la aeroportul Băneasa, după începerea jocului.

Într-o asemenea împrejurare s-a apelat, așa cum este stipulat și în dispozițiile F.I.F.A., la arbitri locali, ale căror sarcini sînt, firește, foarte dificile. Tînărul arbitru internațional **Al. Pîrvu** a primit această misiune în care împărțialitatea urma să joace rolul cel mai important. El a fost ajutat la tușă de doi arbitri mai experimentați, **Andrei Rădulescu** și **N. Mihăilescu.**

Cei trei arbitri și-au îndeplinit bine sarcina lor, reușind să dea decizii juste care nu pot fi contestate și, de altfel, nici nu au fost reclamate de partea uruguayană.

În fotografia notată cu număr 1 1, pe care o publicăm în această pagină și care reprezintă faza golului neacordat echipei Uruguayului, se vede clar poziția flagrantă de ofsaid a celor doi înaintași oaspeți (în tricouri deschise cu nr. 18 și 9 și notați cu semnele X albe, pentru a fi subliniată mai bine poziția lor neregulamentară). **Fotografia a fost luată cu telcobiectivul în momentul șutului și înscrierii golului. Cei doi jucători români, în tricouri închise, cu semnele X negre.**

Apoi, iată în fotografia cu numărul 2, pe Iancu căzut în careu în urma faultului comis de Alvarez, infracțiune care impune 11 m.

Dacă considerăm și fazz celui de al doilea gol înscris de Iancu, în care arbitrii noștri au semnalat just ieșirea mingii din teren și reintrarea ei în traiectorie în teren, avem imaginea unei corectitudini exemplare, chiar cu multă atenție pentru oaspeți.

Arbitrului Al. Pîrvu i se poate imputa doar maniera nepotrivită în care a înțeles să rezolve unele proteste ale jucătorilor, folosind în acest scop mimile și nu autoritatea fluieruluî.

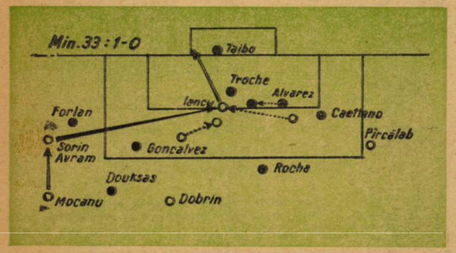

AȘA A FOST ÎNSCRIS UNICUL PUNCT AL MECIULUI

(Cu linie neîntreruptă am notat drumul mingii, iar cu linie întreruptă deplasarea jucătorilor).

O VICTORIE DE PRESTIGIU

(Urmare din pag. a 5-a)

considerăm că jucătorii noștri n-au procedat bine dirijîndu-și acțiunile aproape numai pe partea dreaptă. Să nu uităm că golul victoriei a venit de pe stînga...

După părerea noastră, cele două obiective principale care ne stau în față, înaintea jocului cu Portugalia sînt:

1. SOLUȚIA PENTRU ATACANȚII CENTRALI.

2. ADUCEREA MIJLOCAȘILOR LA NIVELUL... POSIBILITĂȚILOR LOR REALE DE RANDAMENT.

Și acum, cîteva cuvinte despre oaspeți.

Uruguayenii și-au demonstrat din plin calitățile care le-au conferit un loc în primele 16 echipe din lume. Sînt toți excelenți atleți, tehnicieni remarcabili, au pasat cu precizie. Tactica lor a fost dominică plimbarea mingii între linia de centru și careul nostru de 16 metri, în scopul creării de breșe pentru lansare. **De aceea, jocul lor a apărut lent, oarecum demodat. Dar efectul a fost negativ și pentru noi, pentru că ne-a scos din ritmul nostru (obișnuit acasă), furtunos, debordant. N-am mai jucat în viteză și am intrat în „domeniul adversarului".** E rău că nu le-am impus uruguayenilor jocul care ne convenea nouă; dar, e bine — pe de altă parte — că am reușit să-i batem și așa.

Și mai ținem să facem o subliniere.

Echipa noastră are nevoie de parteneri de întrecere valoroși. A fost bun meciul cu R.F.G., a fost bun cel cu Uruguay, e bine că jucăm acum și cu Portugalia.

Cu adversari puternici, victoria capătă contur; înfrîngerea e mai puțin amară ; iar profitul e cert.